

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 14C/5/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213226017
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jakubová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2014:2213226017.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred samosudkyňou JUDr. Monikou Jakubovou v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO, a. s., Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, zastúpený: advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly s.r.o., Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, proti odporkyňi: K.R. F., U.. XX.X.XXXX, R. T. XXXX/XX, XXXXX H. G., o zaplatenie 897,17 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi 897,17 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 217,17 eur od 2.4.2011 do zaplatenia, zo sumy 230 eur od 4.4.2011 do zaplatenia, zo sumy 200 eur od 5.4.2011 do zaplatenia, zo sumy 250 eur od 7.4.2011 do zaplatenia, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku na účet navrhovateľa vedený v ING Bank N.V. č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, VS:XXXXXXXXXX.

Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

Odporkyňa je povinná nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 142,22 eur na trovách právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu navrhovateľa, vedený vo VÚB a.s. č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, VS:XXXXXXXXXX a 53,50 eur na trovách spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku na účet navrhovateľa vedený v ING Bank N.V. č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, VS:XXXXXXXXXX, to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 23. decembra 2013 sa navrhovateľ domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by bola odporkyňa zaviazaná k zaplateniu istiny vo výške 897,17 eur s príslušenstvom. Návrh odôvodnil tým, že dňa 3.11.2010 uzavrel s Y. H., U.. XX.X.XXXX, R. T.Á. XXXX/XX, XXXXX H. G., ako dlžníkom, zmluvu o spotrebiteľskom úvere na základe § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Na základe tejto zmluvy navrhovateľ poslal Y. H. úverovú kartu s úverovým rámcom 700 eur. Odporkyňa dostala do svojej schránky list adresovaný Y. H. s vyššie uvedenou kreditnou kartou a následne tým istým spôsobom si zadovážila aj PIN kód k uvedenej karte a uskutočnila výber hotovosti vo výške 897,17 eur, čím navrhovateľovi vznikla škoda. Okresný súd Dunajská Streda za vyššie uvedený skutok uznal odporkyňu rozsudkom č. 2T/106/2013-82 zo dňa 15.7.2013 za vinnú zo spáchania prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona. Podľa navrhovateľa odporkyňa svojím neoprávneným čerpaním peňažných prostriedkov z predmetnej úverovej karty mu spôsobil škodu tým, že si nemohol uplatniť zmluvne dohodnutú odmenu (úrok) v súlade s ustanovením § 497 Obchodného zákonníka. Ak by skutočným užívateľom predmetnej úverovej karty bola Y. H., navrhovateľ by bol oprávnený žiadať zmluvne dohodnutý úrok za poskytnutie peňažných prostriedkov.

Z tohto dôvodu predstavuje škodu navrhovateľa aj ušlá odmena za poskytnutie peňažných prostriedkov do dispozície odporkyne.

Súd žalobu podľa § 114 ods. 3 O. s. p. spolu s procesnými poučeniami podľa § 120 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku doručil odporkyni do vlastných rúk. Tá vo svojom písomnom vyjadrení uviedla, že kartu dostala ako dar od Y. H., a nepredpokladala že čerpané peniaze má vrátiť navrhovateľovi ona. Dar prijala vychádzajúc zo zásady „Darovanému koňovi nehľad' na zuby!“.

Predmetom konania je suma 897,17 eur, teda suma nižšia než 1.000 eur. Podľa § 200ea Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.), ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor. Podľa § 115a ods. 1 O.s.p. na prejednanie veci samej nie je potrebné nariadovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali. Podľa ods. 2 pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch. Keďže v konaní ide o drobný spor, súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, podľa § 115a ods. 2 O.s.p..

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, najmä návrhom (č.l. 1-2), úverovou zmluvou (č.l. 9), rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 2T/106/2013-82 zo dňa 15.7.2013 (č.l. 12-13), vyjadrením navrhovateľa (č.l. 27), vyjadrením odporkyne (č.l. 29) a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom v čase podpísania zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

c) iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom, v rámci svojej podnikateľskej činnosti, s výnimkou banky, pobočky zahraničnej banky a finančnej inštitúcie podľa osobitného predpisu, 6)

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ... f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ... k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Podľa ods. 3 tohto ustanovenia, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Podľa ods. 5 tohto ustanovenia, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 549 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8

percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zákonných alebo zmluvných povinností. Ustanovenie § 420 Občianskeho zákonníka možno aplikovať na záväzkovú aj mimozáväzkovú zodpovednosť. Predpokladom vzniku tejto zodpovednosti je 1. protiprávny úkon, 2. spôsobenie škody, 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou, 4. zavinenie. Škodou sa podľa súdnej praxe rozumie majetková ujma poškodeného, ktorú možno objektívne vyjadriť v peniazoch. Škoda sa prejavuje buď ako skutočná škoda alebo ušlý zisk. Skutočná škoda predpokladá zmenšenie existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu, resp. aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky vyplývajúce z toho, že navrátenie do predošlého stavu nebolo možné alebo účelné. Ušlý zisk predstavuje majetkovú ujmu, ktorá spočíva v tom, že nedošlo k rozmnoženiu majetkových hodnôt poškodeného, ktoré bolo možné odôvodnene očakávať so zreteľom na obvyklý chod veci.

Na základe vykonaných dôkazov súd zistil, že návrh je dôvodný len čo do výšky sumy 897,17 eur, ktorú odporkyňa skutočne čerpala, spolu s úrokom z omeškania odo dňa neoprávneného čerpania príslušných čiastok. Skutočnosť, že odporkyňa sumu 897,17 eur skutočne spotrebovala, nebola ani odporkyňou spochybňovaná, bola skonštatovaná aj právoplatným rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 2T/106/2013-82. V ostanej časti, týkajúcej sa ušlého úroku, je návrh bezdôvodný, nakoľko takýto úrok by si navrhovateľ nemohol uplatniť ani voči Y. H., teda zamýšľanej dlžníčke. Úverová zmluva zo dňa 3.11.2010, ktorú s ňou uzavrel, totiž neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, výšku, počet a termíny splátok úrokov a výšku, počet a termíny splátok iných poplatkov. Pre uvedené nedostatky sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Na ostatné úroky, poplatky a sankcie by navrhovateľ nemal nárok ani preto, lebo ich dojednanie vo všeobecných obchodných podmienkach navrhovateľa je absolútne neplatné. Ide o tzv. typovú zmluvu, napísanú drobným až nečitateľným písmom, teda zmluva vrátane všeobecných obchodných podmienok boli vopred pripravené navrhovateľom bez účasti druhej strany - spotrebiteľa, pričom konkrétny spotrebiteľ nemal právo zásadným spôsobom do nej zasahovať, prípadne meniť jej podmienky. Nejde teda o podmienky individuálne dojednané. Dôvodom ich absolútnej neplatnosti je rozpor s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka, absencia písomnej formy podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Podľa ods. 2, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Podľa ods. 3, aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p., a navrhovateľovi priznal náhradu trov konania za dva úkony právnej služby (odmena za jeden úkon vo výške 51,45 eur + režijný paušál vo výške 7,81 eur + 20% DPH), vychádzajúc z istiny pohľadávky, ktorá bola navrhovateľovi priznaná v plnej výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Trnave cestou tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti

ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 205 ods. 1, 2 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie,

oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995

Z. z. (Exekučný poriadok).